(Jäsenvaltioiden välillä tehdyt yleissopimukset)

Dublinin yleissopimuksen 18 artiklan mukaisesti perustetun komitean PÄÄTÖS N:o 1/2000, tehty 31 päivänä lokakuuta 2000, perheenjäseniä koskevan vastuun siirtymisestä Dublinin yleissopimuksen 3 artiklan 4 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti

(2000/677/JVY)

Komitea, joka perustettiin 15 päivänä kesäkuuta 1990 Dublinissa allekirjoitetun, Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioon jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan valtion ratkaisemisesta tehdyn yleissopimuksen ([1]), jäljempänä 'Dublinin yleissopimus', 18 artiklassa,

ottaa huomioon Dublinin yleissopimuksen 18 artiklan 1 ja 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Jäsenvaltiot vahvistavat kunnioittavansa Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 8 artiklan mukaisia kansainvälisen oikeuden velvoitteitaan, erityisesti, että ne takaavat yksityis- ja perhe-elämän kunnioituksen.

(2) Dublinin yleissopimuksen 3 artiklan 4 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti jäsenvaltio voi käsitellä turvapaikanhakijan turvapaikkahakemuksen vaikka se ei ole kyseisessä yleissopimuksessa määritettyjen perusteiden mukaan siitä vastuussa. Kyseisten määräysten yhdenmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi perheenjäsenten osalta on tarpeen antaa säännöksiä niiden tulkinnasta ja soveltamisesta.

(3) Tässä suhteessa tämän päätöksen soveltamisala määritetään Dublinin yleissopimuksen määräyksissä. Tämän vuoksi jäljempänä olevissa säännöksissä käsitellään ainoastaan vastuun siirtymistä turvapaikanhakijaa koskevista perhesyistä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Perheenjäsenet

1. 'Perheenjäsenillä' tarkoitetaan tässä päätöksessä turvapaikanhakijan aviopuolisoa, hänen alaikäistä alle 18-vuotiasta naimatonta lastaan tai, jos turvapaikanhakija itse on alaikäinen alle 18-vuotias naimaton lapsi, hänen isäänsä tai äitiään.

2. Tätä päätöstä sovelletaan myös muuhun kuin 1 kohdassa mainittuun lähisukulaiseen, jos kyseiset jäsenvaltiot toteavat, että joko turvapaikanhakija tai kyseinen lähisukulainen on täysin tai pääosin riippuvainen toisen perheenjäsenen tosiasiallisesti antamasta tuesta, ja että asianomaiset henkilöt asuivat yhdessä perheyhteisönä ennen kuin he lähtivät siitä maasta, josta he ovat kotoisin.

3. Perheen yhdistämiseksi tai perheyhteisön säilyttämiseksi tätä päätöstä sovelletaan vain turvapaikanhakijoihin.

2 artikla

Perheen yhdistämistä ja perheyhteisön säilyttämistä koskevat edellytykset

1. Perheenjäsenten turvapaikkahakemusten käsittelyvastuu määräytyy pääasiallisesti Dublinin yleissopimuksen 4—8 artiklan perusteiden mukaisesti.

2. Jos edellä mainitun perusteella usea jäsenvaltio on vastuussa eri jäsenvaltioissa olevien perheenjäsenten turvapaikkahakemusten käsittelystä tai jos turvapaikanhakijan perheenjäsenet muuten ovat toisessa jäsenvaltiossa, perheenyhdistäminen voi tulla kysymykseen Dublinin yleissopimuksen 9 artiklassa tarkoitetuista humanitaarisista syistä. Harkintaa on käytettävä kunkin tapauksen erityispiirteiden perusteella. Tällöin voidaan tapauksen mukaan ottaa huomioon esimerkiksi:

— se, että perheenjäsenet ovat asuneet siinä maassa, josta he ovat kotoisin, maastapoistumiseen tai pakoon saakka yhteisessä taloudessa,

— syyt, joiden vuoksi perheenjäseniä koskeva vastuu on jaettu tai perhe hajaantunut,

— se, missä vaiheessa jäsenvaltioiden kulloisetkin turvapaikkamenettelyt ja ulkomaalaisia koskevan lainsäädännön mukaiset menettelyt ovat.

Perheet on yhdistettävä yleensä, jos

— perheenjäsen on alle 18-vuotias alaikäinen ja jäisi muussa tapauksessa ilman huoltajaa jäsenvaltioon,

([1]) EYVL C 254, 19.8.1997, s. 1.

— perheenjäsen on riippuvainen avusta esimerkiksi
  — raskauden,
  — vastasyntyneen lapsen,
  — vakavan sairauden,
  — vaikean vammaisuuden,
  — korkean iän vuoksi.

3. Jos kaikki perheenjäsenet ovat yhdessä jäsenvaltiossa ja jos yksi tai useampi heistä on jättänyt turvapaikkahakemuksen, jonka käsittelemisestä vastuu on jollakin muulla tai useammalla jäsenvaltiolla, olisi 2 kohdan mukaista harkintaa käytettäessä perheyhteisön säilyttäminen otettava erityisesti huomioon.

3 artikla

Menettely

1. Jos 2 artiklan mukaan edellytykset perheenyhdistämiseen tai perheyhteisön säilyttämiseen ovat olemassa, niiden jäsenvaltioiden, joissa asianomaiset henkilöt ovat, sekä muiden turvapaikkahakemusten käsittelystä Dublinin yleissopimuksen 3 artiklan 4 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti vastuussa olevien jäsenvaltioiden on päätettävä yhteisymmärryksessä, mille valtiolle kuuluu vastuu turvapaikkahakemusten käsittelystä edellyttäen, että asianomaiset henkilöt hyväksyvät menettelyn.

2. Jäsenvaltioiden on pyrittävä saavuttamaan yhteisymmärrys turvapaikkahakemusten käsittelyä koskevasta vastuusta kuukauden kuluessa siitä, kun sitä koskeva pyyntö on esitetty.

4 artikla

Turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevat tekijät

Harkitessaan tämän päätöksen 3 artiklan mukaisesti vastuun siirtymistä, asianomaiset jäsenvaltiot voivat olosuhteiden mukaan ottaa huomioon erityisesti seuraavat tekijät:

— niiden perheenjäsenten lukumäärä, joista jäsenvaltiolla on vastuu Dublinin yleissopimuksen 4—8 artiklan mukaisesti,
— oleskelupaikkakunta, jos kaikki perheenjäsenet ovat samassa jäsenvaltiossa,
— ilman huoltajaa maahan tulevien alaikäisten osalta paikka, jossa isä tai äiti on jossakin jäsenvaltiossa,
— jossakin asianomaisista jäsenvaltioista jo laillisesti olevien perheenjäsenten määrä,
— asianomaisissa jäsenvaltioissa jo aloitetut perheenjäsenten turvapaikkahakemusten käsittelyt,
— todettaessa, että hakija vetoaa ainoastaan jonkin perheenjäsenen turvapaikkahakemuksessaan ilmoittamiin turvapaikkaperusteihin, vastuu kyseisen perheenjäsenen (varsinainen hakija) turvapaikkahakemuksen käsittelystä.

5 artikla

Yhteistyö tapauksissa, joissa vastuu perheenjäsenistä on jaettu

Jos perheenjäsenten turvapaikkamenettely on vireillä eri jäsenvaltioissa, asianomaisten jäsenvaltioiden olisi, jos ne ovat tietoisia tällaisten turvapaikkamenettelyjen suorittamisesta,

— tehtävä yhteistyötä välittämällä mahdollisimman pian tietoja,
— ilmoitettava viipymättä toisilleen turvapaikkamenettelyjen päättymisestä, jos tämä on tarpeen Dublinin yleissopimuksen 15 artiklan soveltamiseksi.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 31 päivänä lokakuuta 2000.

Komitean puolesta

Puheenjohtaja

D. VAILLANT